« waakzaam en dienstbaar »

Promotoren van clubfeesten in de Amsterdamse horeca

ONDERZOEKSVERSLAG

Naam: [redacted]

Datum: 11 februari 2019

Email: [redacted]@student.vu.nl

INHOUDSOPGAVE

1. INLEIDING **3**

1.1 AFBAKENING EN RELEVANTIE 3

1.2 VRAAGSTELLING, DOELSTELLING EN LEESWIJZER 4

1.3 METHODE 4

2. THEORETISCH KADER **5**

2.1 WET BIBOB 5

2.2 GELEGENHEIDSTHEORIE 6

3. RESULTATEN **6**

3.1 RESULTATEN INTERVIEWS 6

3.2 RESULTATEN LIJST PROMOTOREN 10

4. CONCLUSIE **10**

LITERATUURLIJST **11**

BIJLAGE 1 ..... **12**

BIJLAGE 2 ..... **13**

1. Inleiding

Club Abe in de binnenstad van Amsterdam is op last van wijlen burgemeester Eberhard van der Laan in 2017 voor onbepaalde tijd gesloten geweest. Dit besluit is genomen naar aanleiding van ernstige incidenten die daar plaatsvonden. Zo was er sprake van mishandeling van een portier, een schietpartij en werd er een handgranaat voor de club neergelegd (Vugts, 2017). Naar aanleiding van meerdere incidenten in Amsterdamse nachtclubs in de afgelopen jaren is de bewustwording van de rol van (malafide) promotoren ontstaan bij de politie in Amsterdam. Promotoren worden door nachtclubs ingehuurd om feesten te organiseren. Hierbij kan gedacht worden aan het regelen van het feest, de gastenlijst en dj's. De promotoren komen niet, zoals de clubeigenaren, in beeld bij de gemeente door bijvoorbeeld de wet Bevordering integriteitsbeoordeling door het openbaar bestuur (Bibob) of een exploitatievergunning. Hierdoor is er geen zicht op de eventuele (criminele) activiteiten van de promotoren (Team Ondermijning Politie Amsterdam, Bijlage 1).

De vraag naar dit onderzoek is ontstaan vanuit de subdriehoek Amsterdam. Het fenomeen van de promotoren is boven tafel gekomen door de vele liquidaties in Amsterdam. Naar aanleiding hiervan heeft het actieteam ondermijning van de Politie Amsterdam de opdracht gekregen om aan de voorkant van het liquidatieprobleem te komen. Hierbij viel het uitgaansleven op, mede doordat er in bepaalde clubs veel contant geld wordt uitgegeven aan VIPtafels en dure flessen drank. Na nader onderzoek is gebleken dat bepaalde personen die bij de politie bekend waren feesten organiseerden en dat op de feesten een bepaald publiek afkwam. Dit is voor de Politie Amsterdam reden geweest om meer te weten te komen over het fenomeen promotoren (Team ondermijning Politie Amsterdam, Bijlage 1).

1.1 Afbakening en relevantie

De focus van dit onderzoek ligt op promotoren van clubfeesten die in Amsterdamse horeca actief zijn. Hierbij worden de activiteiten en verantwoordelijkheden van de promotoren in kaart gebracht. Het startpunt hierbij is een door de gemeente Amsterdam opgestelde lijst met promotoren, aan de hand van de lijst wordt er geprobeerd een beeld te schetsen van de promotoren. Gezien de beperkte omvang van dit onderzoek wordt er alleen vastgesteld of de promotoren voorkomen als verdachte, antecedenten hebben of voorkomen in opsporingsonderzoeken in de afgelopen 5 jaar. Verder worden er 10 promotoren geïnterviewd. De promotoren worden in dit onderzoek beschouwd als bonafide promotoren maar er kan niet met zekerheid gezegd worden dat dit daadwerkelijk het geval is. De uitkomsten van dit onderzoek zijn maatschappelijk relevant omdat er op dit moment nog te weinig bekend is over de werkwijze van promotoren. Hierdoor is er meer mogelijkheid om te anticiperen op de

verweving van de onder- en bovenwereld. Verder heeft het onderzoek wetenschappelijke meerwaarde omdat er in de wetenschappelijke literatuur over dit fenomeen nagenoeg niets bekend is.

1.2 Vraagstelling, doelstelling en leeswijzer

De hoofdvraag van dit onderzoek luidt als volgt:

> *"In welke mate zijn personen met een criminele of dubieuze achtergrond actief als promotor in de Amsterdamse horeca en wordt er via de activiteiten van promotoren gelegenheid geboden tot criminele activiteiten?"*

De hoofdvraag wordt beantwoord aan de hand van de volgende deelvragen:

1. Wat is de werkwijze bij het organiseren van een feest in de Amsterdamse horeca?
2. Hoe zien de criminele carrières van promotoren in Amsterdam eruit?

Om de probleemstelling te beantwoorden is in hoofdstuk 1 een inleiding gegeven op het onderwerp. In hoofdstuk 2 wordt het theoretisch kader uiteengezet. Het derde hoofdstuk geeft de resultaten weer van de interviews en geeft een analyse van de subjectenlijst. Tot slot volgt de conclusie waarin antwoord is gegeven op de probleemstelling.

Het doel van het onderzoek is inzicht krijgen in de werkwijze van de promotoren en de eventuele gelegenheid dat dit biedt voor criminele activiteiten.

1.3 Methode

Om te onderzoeken in welke mate personen met een criminele achtergrond actief zijn als promotor in Amsterdam en in hoeverre het fenomeen promotoren gelegenheid biedt tot criminele activiteiten is kwalitatief onderzoek uitgevoerd. Het onderzoek kan opgedeeld worden in 3 delen. Het eerste deel bestaat uit theorie, het tweede deel bestaat uit interviews en het derde deel bestaat uit een analyse van politieregistraties van promotoren op de opgestelde lijst. Er is gebruik gemaakt van deskresearch door criminologische theorieën te koppelen aan het fenomeen promotoren en er zijn (expert) interviews afgenomen. Vervolgens is de lijst met actieve promotoren in Amsterdam geanalyseerd. Doordat er geen wetenschappelijke literatuur over dit fenomeen beschikbaar is, is het onderzoek beperkt.

Om het fenomeen promotoren in kaart te brengen zijn semi-gestructureerde interviews gehouden met tien promotoren in Amsterdam. Er is gekozen voor semi-gestructureerde interviews zodat de deelvragen voldoende beantwoord worden en dat er eveneens ruimte is

voor diepgang en aanvullende informatie. De tijdsduur van de interviews lag tussen de 10 en 40 minuten. Het afnemen van de interviews is gebeurd in een tijdsbestek van één maand.
De respondenten van de interviews zijn vergaard door middel van de sneeuwbal-sample. Bij de sneeuwbal-sample wordt na afloop van het interview aan de respondent gevraagd om meer respondenten aan te brengen (Bijleveld, 2015). Het maken van de afspraken met de promotoren verliep soms moeizaam, zo is het een aantal keer voorgekomen dat de promotoren helemaal niet meer reageerden op berichten of dat zij op de dag zelf de afspraak afzegden.

Naast de interviews is er gebruik gemaakt van een lijst met actieve promotoren in Amsterdam. Deze lijst is opgesteld door een medewerker van de gemeente Amsterdam. Door middel van een zoekslag in openbare bronnen bevat de lijst 82 promotoren (Respondent 13, Bijlage 1). De lijst is vervolgens door het Regionaal Informatie en Expertise Centrum (RIEC) aangevuld met gegevens uit het politiesysteem Basisvoorziening Handhaving. In dit politiesysteem zijn alle registraties tot 5 jaar zichtbaar, zo kan men bijvoorbeeld zien of een persoon geregistreerd staat als aangever, benadeelde, slachtoffer, of verdachte, of dat de persoon antecedenten heeft.

2. Theoretisch kader

2.1 Wet Bibob

Begin jaren negentig groeide het besef dat de overheid onbewust gelegenheidsstructuren voor georganiseerde criminaliteit faciliteerde. Zo werden er bijvoorbeeld vergunningen verleend aan criminelen die door middel van die vergunningen konden witwassen in de horeca of in andere branches. Dit besef heeft geleid tot onderzoek naar in hoeverre het mogelijk is om het vergunningsverleningsproces uit te rusten met weigeringsgronden. Dit onderzoek heeft uiteindelijk geleid tot de wet Bibob (Huisman, 2010). Op basis van de wet Bibob wordt de aanvraag van horecavergunningen en subsidies getoetst (Van den Berg, Tollenaar, & Veldhuis, 2009). Indien blijkt dat er sprake is van ernstig gevaar van misbruik, dan is het bestuursorgaan bevoegd om de aangevraagde beschikking te weigeren dan wel een gegeven beschikking in te trekken. De gronden voor weigering of intrekking van de beschikking zijn het plegen van strafbare feiten en het behalen van financieel voordeel uit het gepleegde strafbare feit. De mate van gevaar wordt bepaald aan de hand van de feiten en omstandigheden die duiden op een relatie tot de strafbare feiten of een bestaan van een redelijk vermoeden, de ernst van vermoeden, de aard van de relatie en de grootte van de financiële voordelen (art. 3.1 Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur; art. 3.2 Wet bevordering integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur).

De promotoren blijven buiten het bereik van de wet Bibob. De promotoren worden extern door de eigenaar of leidinggevende van een club ingehuurd waardoor zij niet vermeld worden op de vergunning. Als de wet Bibob toegepast zou worden op de promotoren dan zou de mogelijkheid bestaan dat de vergunningsaanvraag geweigerd zou worden omdat de promotoren lang niet altijd aan de eisen voldoen van de wet Bibob.

2.2 Gelegenheidstheorie

Volgens Cohen en Felson (1979) ontstaat criminaliteit wanneer er sprake is van een gemotiveerde dader, een geschikt doelwit en de afwezigheid van toezicht en controle. "Toegepast op georganiseerde criminaliteit wijst deze benadering erop dat vormen van georganiseerde criminaliteit (bijvoorbeeld witwassen) alleen kunnen gedijen met 'gemotiveerde daders' (criminelen met veel geld), aantrekkelijke doelwitten (economische sectoren waarin veel geld omgaat) en gebrek aan effectief extern toezicht (een gemeente die zit te slapen)" (Huisman, 2010, p. 49-50). De gelegenheidstheorie, ook wel de routine activiteitentheorie genoemd, kan toegepast worden op het fenomeen promotoren van feesten (Cohen & Felson, 1979). De gemotiveerde daders zijn in dit geval de promotoren van feesten. Volgens Kleemans en Van de Bunt (2008) kunnen criminelen die niet wit uitbetaald worden makkelijker hun gang gaan. De horeca is daardoor een aantrekkelijke branche omdat er veel contant geld in omgaat, het laagdrempelig is voor buitenstaanders en omdat de promotoren in veel gevallen zwart worden uitbetaald en zelf zwart uitbetalen (Projectgroep Emergo, 2011; respondent 1 t/m 10, Bijlage 1). Verder is er geen sprake van toezicht en controle doordat de promotoren buiten het zicht blijven van de wet Bibob en omdat zij niet officieel geregistreerd worden als werknemer. Dit zou kunnen leiden tot gelegenheid tot bijvoorbeeld drugshandel en witwassen (Respondent 1 t/m 10, Bijlage 1; Team ondermijning politie Amsterdam, Bijlage 1). Het gevolg zou

3. Resultaten

3.1 Resultaten interviews

Voor dit onderzoek zijn tien promotoren geïnterviewd. Het doel van de interviews is het in kaart brengen van de clubfeestensector en de taken en verantwoordelijkheden van de promotoren. Om de promotoren op hun gemak te laten voelen is er gekozen om geen vragen te stellen over eventuele criminele activiteiten. Dit betekent dat het niet duidelijk is of de geïnterviewde promotoren malafide of bonafide zijn.

Achtergrond promotoren

De leeftijd van de geïnterviewde respondenten ligt tussen de 20 en 38 jaar. Vijf van de tien respondenten komt niet oorspronkelijk uit Amsterdam. Uit de interviews komt verder naar voren dat vier van de tien promotoren het organiseren van feesten naast een bijbaan of studie uitoefenen. De leeftijd van de promotoren die fulltime feesten organiseren ligt hoger dan de promotoren die niet fulltime feesten organiseren (Respondent 1 t/m 10, Bijlage 1). De promotoren geven aan dat zij via vrienden, bijbaantjes in de horeca en het dj'en in aanraking zijn gekomen met het organiseren van feesten (Respondent 1 t/m 10, Bijlage 1).

"Het begon eigenlijk met draaien. Ik denk 5 jaar geleden. Dan kom je steeds meer mensen tegen, organisatoren en dergelijke. Er was één jongen die vroeg; waarom organiseren we niet samen een feest?"

- Respondent 2

Werkwijze promotoren

De respondenten geven aan dat er een aantal stappen zijn die doorlopen moeten worden voordat het organiseren van een feest mogelijk is, namelijk:

- het bedenken van een concept;
- de programmeur of clubeigenaar benaderen;
- afspraken maken (Respondent 1 t/m 10, Bijlage 1).

Uit een concept moet duidelijk naar voren komen waarom iemand een feest wil organiseren, wat voor muziek er gedraaid gaat worden, wat voor sfeer er gecreëerd moet worden en hoe de organisator zich wil gaan onderscheiden van de rest (Respondent 1, respondent 3 & respondent 5, Bijlage 1). Naar aanleiding van het concept wordt er een datum afgesproken waarop het feest gegeven kan worden. Het contact verloopt meestal via de programmeur van de club of de clubeigenaar. Een programmeur is iemand die over de programmering van de club gaat. Het is ook mogelijk om een aparte zaal of verdieping te 'hosten' binnen een bestaand feest, in dit geval is de organisator verantwoordelijk voor de (muzikale) invulling van een subonderdeel van het feest (Respondent 1 & respondent 9, Bijlage 1).

Verantwoordelijkheden en taken

Promotoren van feesten zijn verantwoordelijk voor de hele invulling van een clubavond. Dat wil zeggen: het promoten van het feest, het aankleden van de locatie, het boeken van dj's en het opstellen van de gastenlijst (Respondent 1 & respondent 10, Bijlage 1). De club is verantwoordelijk voor het aanstellen van het barpersoneel en beveiligers. De beveiligers zijn

meestal in dienst van een extern bedrijf waar met de club een langlopende samenwerking mee is (Respondent 3 & respondent 4, Bijlage 1).

Volgens respondent 7 (Bijlage 1) voert de brandweer geregeld controles uit op brandveiligheid in de club. Verder wordt er van de promotoren verwacht dat zij zelf rekening houden met de brandveiligheid door bijvoorbeeld decoraties in te spuiten met een brandvertragend middel. Ook wordt er vanuit de locatie toezicht gehouden op het aantal verkochte kaartjes zodat de capaciteit niet overschreden wordt (Respondent 2, Bijlage 1).

"De organisatie is verantwoordelijk voor de hele invulling. De club is verantwoordelijk voor de locatie, het personeel, beveiliging en meestal ook een persoon bij de kassa. Elke club heeft een andere deal."
- Respondent 7

Financieel

De respondenten die aangeven dat het organiseren van feesten uitsluitend een bijbaan is geven aan dat zij nog geen winst behalen met het geven van feesten en het daarom nog niet heel serieus nemen (Respondent 4 & respondent 10, Bijlage 1). Uit de interviews komt verder naar voren dat de promotoren op een legale manier (wit) uitbetaald krijgen, maar zij geven ook aan dat het vroeger anders ging. Volgens de respondenten ging het vroeger allemaal wat makkelijker, zo kregen zij bijvoorbeeld na afloop van het feest een envelop met geld mee naar huis (Respondent 1, respondent 2 & respondent 3, Bijlage 1). Ook wordt er aangegeven dat er soms uit praktische redenen voor wordt gekozen om op een illegale manier (zwart) uit te betalen. De promotoren hebben genoeg cash liggen en vinden het bijvoorbeeld makkelijker om een dj 'handje contantje' uit te betalen. In sommige gevallen zijn het beginnende dj's die niet weten wat een KvK nummer is, ook in dit geval wordt er sneller zwart uitbetaald (Respondent 2 & respondent 4, Bijlage 1). Het zwart uitbetalen biedt gelegenheid tot bijvoorbeeld witwassen.

De opbrengsten van de ticketverkoop gaan (voor een deel) naar de promotoren. Dit kan variëren van 50% tot 100% van de ticketprijs (Respondent 1 & respondent 5, Bijlage 1). Sommige locaties werken met een flexibele huurprijs, dit houdt in dat de huurprijs daalt vanaf een vooraf vastgesteld aantal bezoekers of bij een hoge bar omzet, dit verschilt per locatie. De bar omzet gaat in alle gevallen naar de locatie (Respondent 3, respondent 5, respondent 7 & respondent 9, Bijlage 1).

"Soms als een keer een vriend van ons wil komen spinnen en hij wil wel wat geld dan is het prima om dat gewoon cash te doen. We hebben ook vaak cash aan de deur. Nadat

diegene heeft gedraaid heb je genoeg cash in je kassa om gewoon te zeggen: 'loop maar even mee' en dan is het zo afgerond."

- Respondent 4

Informeel karakter clubfeestensector

Wat duidelijk uit de interviews naar voren komt, is dat in de evenementensector veel is gebaseerd op goed geloof. Geen van de promotoren heeft ooit een paspoort hoeven indienen bij de club of enige vorm van identiteitscontrole gehad als vereiste voor het geven van feesten (Respondent 1 t/m 10, Bijlage 1). Hieruit kan opgemaakt worden dat de clubs vertrouwen hebben in de promotoren. Volgens de respondenten heeft dit te maken met het informele karakter van de evenementensector. Iedereen kan op de gastenlijst gezet worden. De promotoren, clubeigenaar en programmeurs hebben toegang tot de gastenlijst. De gastenlijst wordt verder niet gecontroleerd (respondent 1, Bijlage 1). Dj's en gasten die op de gastenlijst staan worden overigens bij binnenkomst niet altijd gefouilleerd (respondent 5, Bijlage 1). Daarnaast geeft respondent 1 (Bijlage 1) aan dat er ook niet wordt gecheckt of de promotoren dronken zijn of drugs hebben gebruikt op de avond van het feest.

Zeven van de tien respondenten geven aan niet met contracten te werken. De afspraken worden mondeling besproken. Respondent 10 (Bijlage 1) vindt het opstellen van een contract niet nodig omdat hij automatisch de regels en voorwaarden van de locatie accepteert zodra hij het feest geeft. De promotoren die wel werken met contracten zijn relatief groter en bekender in de evenementensector. Zij geven aan dat het geven van feesten een fulltime baan is en dat zij het werk serieus nemen (Respondent 7, Bijlage 1). Verder geven de promotoren aan dat het contact met de programmeur of eigenaar van een club vaak via sociale media gaat zoals WhatsApp en Facebook. De afspraken en verwachtingen verschillen per locatie (Respondent 8, Bijlage 1)

Respondent 1 geeft aan dat zij in club X in Amsterdam een feest heeft georganiseerd maar dat zij zelf nooit contact heeft gehad met de eigenaar van de club of de programmeur. Respondent 1 (Bijlage 1) organiseerde in dit geval een van de zalen tijdens een ander feest, zij was dus verantwoordelijk voor een subonderdeel van het feest. Respondent 1 heeft alleen contact gehad met de hoofdorganisator van het feest.

"Alles is op goed vertrouwen."

- Respondent 1

"Soms ondertekenen we een contract en soms niet. Het is heel speels, daar komt het op neer."

- Respondent 4

VIP tafels

Van de tien respondenten geeft er één feesten op een locatie waar VIP tafels worden verkocht. De respondent geeft aan dat hij een deel van de 'table service afdracht' krijgt. De prijzen beginnen bij €100 per persoon vanaf vier personen en kunnen oplopen tot €1500 per tafel. De gegevens van de personen die de tafels willen huren worden geregistreerd bij de locatie en betaling gebeurt via de bank of cash (Respondent 2, Bijlage 1).

3.2 Resultaten lijst promotoren

In juni 2018 is er een lijst opgesteld met promotoren van feesten die actief zijn in Amsterdam. Deze lijst is opgesteld door de gemeente Amsterdam en bevat persoonsgegevens en politieregistraties. De lijst bevat gegevens van 82 promotoren. [redacted]

4. Conclusie

In dit onderzoek is gezocht naar een antwoord op de vraag: *"In welke mate zijn personen met een criminele of dubieuze achtergrond actief als promotor in de Amsterdamse horeca en wordt er via de activiteiten van promotoren gelegenheid geboden tot criminele activiteiten?"* Hiervoor zijn er interviews afgenomen met 10 promotoren van feesten actief in Amsterdam en is de lijst met promotoren geanalyseerd. Uit de resultaten van de interviews blijkt dat de clubfeestensector een sterk informeel karakter heeft en dat de clubs vertrouwen hebben in de promotoren. Er zijn

signalen dat er geen controle is, geen enkele respondent geeft aan dat zij een identiteitsbewijs hebben moeten inleveren. Verder geven zeven van de tien respondenten aan dat zij niet met een contract werken en dat afspraken mondeling worden besproken. Naast de eigenaar, leidinggevende en programmeur hebben ook promotoren toegang tot de gastenlijst. De promotoren mogen iedereen op de gastenlijst plaatsen en de gastenlijst wordt niet gecontroleerd. Ook de uitbetaling door de clubs en promotoren gebeurt niet altijd op een legale manier. Als de gelegenheidstheorie van Cohen en Felson toegepast wordt op de clubfeestensector dan biedt de clubfeestensector gelegenheid tot criminele activiteiten. De horeca is een aantrekkelijk doelwit is omdat er veel cash in omgaat en de promotoren in veel gevallen op een illegale wijze uitbetaald krijgen. Verder is er geen sprake van toezicht en controle doordat de promotoren buiten het zicht blijven van de wet Bibob en de promotoren worden niet officieel geregistreerd als werknemer. Van de 82 personen op de subjectenlijst komen 32 personen voor als verdachte in BVH en hebben 24 personen antecedenten. 22 personen komen voor in opsporingsonderzoeken. Het voorkomen van deze personen in de politiesystemen zegt nog niet veel. Om te spreken van een criminele of dubieuze achtergrond zou er dieper moeten worden ingegaan op het criminele verleden van de promotoren. Gezien de beperkte omvang van dit onderzoek is dit niet behandeld. Om meer te kunnen zeggen over de criminele carrières van de promotoren is nader onderzoek van de politieregistraties nodig.

Literatuurlijst

Bijleveld, C. C. J. H. (2015). *Methoden en Technieken van Onderzoek in de Criminologie* (6e ed.). Den Haag, Nederland: Boom Lemma.

Cohen, L. E., & Felson, M. (1979). Social change and crime rate trends: A routine activity approach. *American sociological review*, *44*(4), 588–608.

Gemeente Amsterdam. (2018, 3 augustus). Exploitatievergunning horecabedrijf - aanvragen, verlengen of wijziging doorgeven. Geraadpleegd op 11 oktober 2018, van https://www.amsterdam.nl/veelgevraagd/?productid=%7BAAAEF61D-7074-4F16-A976-66961C8E45E6%7D

Huisman, W. (2010). Gemeenten en de strijd tegen georganiseerde criminaliteit. *Tijdschrift voor Veiligheid*, *9*(3), 45–59.

Kleemans, E. R., & Van de Bunt, H. G. (2008). Organised crime, occupations and opportunity. *Global Crime*, *9*(3), 185–197.

Projectgroep Emergo. (2011). *De gezamelijke aanpak van de zware (georganiseerde) criminaliteit in het hart van Amsterdam: achtergronden, ontwikkelingen, perspectieven*. Amsterdam, Nederland: Boom.

Van den Berg, A., Tollenaar, A., & Veldhuis, R. (2009). Algemene Inleiding op de Wet Bibob. In A. Tollenaar (Red.), *Beoordelen van integriteit met de Wet Bibob* (7e ed., pp. 9–18). Den Haag, Nederland: Boom Juridische uitgevers.

Vugts, P. (2017, 25 augustus). Handgranaat niet enige reden sluiting club Abe. Geraadpleegd op 11 oktober 1992, van https://www.ad.nl/amsterdam/handgranaat-niet-enige-reden-sluiting-club-abe~aeea058f/

Bijlage 1

Interview 1	Respondent 1	Gehouden op 23-10-18
Interview 2	Respondent 2	Gehouden op 31-10-18
Interview 3	Respondent 3	Gehouden op 01-11-18
Interview 4	Respondent 4	Gehouden op 07-11-18
Interview 5	Respondent 5	Gehouden op 10-11-18
Interview 6	Respondent 6	Gehouden op 15-11-18
Interview 7	Respondent 7	Gehouden op 20-11-18
Interview 8	Respondent 8	Gehouden op 21-11-18
Interview 9	Respondent 9	Gehouden op 22-11-18
Interview 10	Respondent 10	Gehouden op 22-11-18
Interview 11	Team Ondermijning politie Amsterdam	Gehouden op 10-10-18
Interview 12	Medewerker gemeente Amsterdam afdeling Bibob	Gehouden op 10-10-18
Interview 13	Medewerker gemeente Amsterdam	Gehouden op 07-11-18

Bijlage 2

Promotoren	Verdachte in Blue Spot Monitor	Antecedenten	Summ-IT
1	0	0	
2	4	5	
3	39	38	✓
4	2	1	✓
5	1	0	✓
6	5	2	
7	5	2	
8	0	0	
9	4	2	✓
10	1	1	
11	1	0	
12	3	4	✓
13	3	2	✓
14	0	0	
15	0	0	
16	1	1	✓
17	4	5	
18	0	0	
19	2	0	
20	1	0	
21	0	0	
22	0	0	
23	4	3	
24	0	0	
25	0	0	
26	0	0	✓
27	Geen toegang tot		

	deze persoon		
28	2	1	
29	10	5	✓
30	0	0	
31	0	0	
32	0	0	✓
33	2	0	
34	1	0	
35	2	2	
36	7	2	
37	9	2	✓
38	0	0	
39	0	0	✓
40	0	0	
41	7	5	✓
42	7	4	✓
43	0	0	
44	3	1	
45	0	0	
46	6	3	
47	1	0	
48	8	6	
49	2	1	
50	0	0	
51	1	1	✓
52	1	0	
53	0	0	
54	0	0	
55	8	3	✓
56	4	4	
57	2	1	✓
58	Geen toegang tot		

	deze persoon		
59	1	0	
60	12	9	✓
61	0	0	
62	4	2	
63	0	0	
64	0	0	✓
65	Geen toegang tot deze persoon		
66	0	2	✓
67	6	2	✓
68	0	0	✓
69	2	2	
70	4	3	
71	0	0	
72	0	0	
73	0	1	
74	2	1	
75	6	4	
76	0	0	
77	0	0	
78	3	2	
79	4	1	
80	Komt niet voor in het systeem		
81	Komt niet voor in het systeem		
82	Komt niet voor in het systeem		